

Blijf in mij

(Johannes 14,15-28)

Al ziet de wereld mij niet meer
jij zult Mij zien: Ik leef
en jij, jij zult ook leven.
Ik ga terug vanwaar Ik kwam,
Mijn Geest zal Ik je geven.

Ik ben in mijn Vader, ben jij in Mij?
Ik ben in jouw leven, Ik blijf je bij.
Blijf jij in Mij?

Wie mijn geboden onderhoudt,
die heeft Mij lief en gaat
met Mij de waarheid binnen.
Je moet me laten gaan. Ik vraag
de Vader te beminnen.

Ik ben in mijn Vader, ben jij in Mij?
Ik ben in jouw leven, Ik blijf je bij.
Blijf jij in Mij?

Vrede laat Ik jullie na
als Ik naar mijn Vader ga.
Je moet mij laten gaan
om zelf op te staan.

Al kent de wereld Mij niet meer
jij kent Mij nog: de Geest
zal na Mij achterblijven.
Hij geeft je antwoorden en taal,
de Geest zal onderwijzen.

Ik ben in mijn Vader, ben jij in Mij?
Ik ben in jouw leven, Ik blijf je bij.
Ik ben in mijn Vader, ben jij in Mij?
Ik ben in jouw leven, Ik blijf je bij.
Blijf jij in Mij?

Ik blijf je bij.

Dat kan ik niet geloven

Dat God zich ergens
in de hemel verveelt
en met de mensen
slechts een spelletje speelt:
dat kan ik niet geloven.

Ik geloof dat God
ons op zijn handen draagt
voordat je daarom vraagt...

Dat zoveel mensen
niet meer weten waarheen,
door God verlaten
voelen zij zich alleen:
dat kan ik niet geloven.

Ik geloof dat God
een vriend is aan je zij,
ver weg en toch dichtbij...

Dat oorlog verder
dan de vrede reikt
en onze aarde
aan vervuiling bezwijkt:
dat kan ik niet geloven.

Ik geloof dat God
met ons op weg zal gaan,
'Ik-ben-er' is zijn naam.

Dat wij niet uitdoven

Dat wij niet uitdoven
als de wind in een storm ontaardt,
blijven vertrouwen,
ons hart een niet te blussen haard:

ontmoet ons in vuur, God...

Dat wij niet uitdrogen
zonder hoop te vroeg uitgebloeid,
blijven verlangen,
een bron die tot een stroom uitgroeit:

ontmoet ons in water, God...

Dat wij de pelgrims zijn
in het spoor van een nieuw Verbond,
vrij in beweging,
geworteld toch in goede grond:

ontmoet ons in aarde, God...

Dat wij de vrede zijn,
liefde delen in overvloed.
Dat wij gaan leven
een open toekomst tegemoet:

ontmoet ons in adem, God...

Een nieuwe morgen breekt aan

Stap uit de wereld van vuisten maken,
stap uit de wereld van verdriet en pijn
 waar geweld wordt beantwoord
 met nieuw geweld,
 een mens meer of minder
 voor niemand telt.

Stap even uit deze wereld
om ergens anders te zijn.

Stap uit de wereld van harde woorden,
stap uit de wereld van gespierde taal.
 Woorden kunnen zo lief zijn
 maar ook gemeen.
 Ze kwetsen een ander,
 die staat alleen.

Stap even uit deze wereld
en in een ander verhaal.

Stap uit de wereld van snel snel haasten,
stap uit de wereld van altijd te laat.
 Kijk, de mensen ze lopen
 zichzelf voorbij,
 ze rennen vooruit, gaan
 voor niets opzij.

Stap even uit deze wereld
op zoek naar rust, regelmaat.

Stap in een wereld van weer vergeven,
stap in een wereld van 'gedaan is gedaan'
 waar de toekomst een deur wordt
 die opengaat
 en zoekende harten
 vrij binnenlaat.

Een nieuwe dag om te leven
een nieuwe morgen breekt aan.

Geboren om jezelf te zijn

Geboren om jezelf te zijn
moet je niet het leven
van een ander leven.

Geboren om jezelf te zijn
moet je niet je naam
aan de naamloosheid weggeven.

*Er is geen norm, er is geen maat
om je plooiën glad te strijken
en jezelf te vergelijken
met de mens die niet bestaat.*

Geboren om jezelf te zijn
moet je tussen twijfel
en vermoeden balanceren,
tussen een hemels visioen
en het alledaagse slijk
van de aarde manoeuvreren.

*Zoek niet je studie of je werk
om te zeggen: 'Ik ben iemand.'
Wie je bent, wees liever niemand
want dan, dan sta je sterk.*

Geboren om jezelf te zijn
kun je het gezelschap
van anderen niet ontkennen.

Geboren om jezelf te zijn
moet je aan je spiegelbeeld
in 't oog van anderen wennen.

*Laat nu je haren ongekamd,
verstop je niet in fraaie kleren
als een pauw pronkt met zijn veren
en een koning met zijn land.*

Want je beste vriend is de zon
maar je sterkste voorbeeld de maan
die lichtend als de dood zou koud
door de ruimte moet gaan.

Zoek een leven lang naar die ster
die jou ooit op aarde hier bracht.
Zoek in de grond waarop je loopt
naar je eigen zwaartekracht.

Geest van liefde

Zo groot als de wereld is,
zo groot kunnen mensen niet kijken.
We leven in het klein
en dat is ons geheim.

Zo ver als de sterren staan,
zo ver kunnen handen niet reiken.
En wie het toch probeert
die heeft nog niet geleerd

om te zien wat je kunt zien
in de wereld om je heen.
Het leven kent veel vormen en veel talen.
Als je ziet wat je kunt zien
in de mensen om je heen,
dan zul je van je leven niet verdwalen.

Want een Geest van liefde
stroomt door alles heen
en een Geest van liefde
leeft in iedereen.

] We kunnen geen vogels zijn,
God heeft ons geen vleugels gegeven.
Je wordt niet opgetild
wanneer je vliegen wilt.

Je hoeft ook geen boom te zijn
die staat waar hij staat heel zijn leven.
Je gaat je eigen weg
en niemand die je zegt

welke richting je moet gaan
in de wereld om je heen.
Het leven kent veel wegen, jij mag kiezen.
Welke richting je ook gaat,
ga met mensen om je heen,
dan zul je van je vrijheid niets verliezen. Want een Geest van liefde...

Ik ben de vreemde

Waarom blijf je vragen:
'God, waar ben Je?
Waarom blijf je weg,
laat Je mij alleen?'
Ik heb je nooit verlaten,
loop met je te praten
in de mensen om je heen.

Ik ben de vreemde
die je in je vrienden tegenkomt.
Ik ben de ander
die in trein en bussen naast je stond,
de onbekende
die je ongevraagd begroet,
de stem van stilte
die je in jezelf ontmoet.

Waarom blijf je zingen:
'God, waar woon je?
Hoe luidt je adres
en je telefoon?'
Geen huis kan mij ooit binden.
Jij, jij kunt me vinden.
In je hart is waar ik woon.

Ik ben de vreemde...

Waarom blijf je zeggen:
'Kwam de dag maar
dat God als een mens
hier voor mij zou staan?'
Ik sta al dagelijks voor je,
spreek je aan en hoor je.
Waarom kijk je mij niet aan?

Ik ben de vreemde...

In living and loving

In living and loving
we reach for a heaven:
a story, a journey
and we're on our way.
Maybe intuition
or God's revelation
but not without you today.

In crying and playing
we reach for a heaven,
not somewhere, not out there
or further away.
It's here where we're neighbours
with all living creatures
and not without you today.

In giving and taking
we reach for a heaven:
a garden of trees where
all children can play.
No threat and no danger,
we'll welcome the stranger
and not without you today.

In living and loving
we reach for a heaven:
no sadness, no illness
and we're on our way.
Maybe intuition
or God's revelation
but not without you today.

Jij bent mij overkomen

Jij bent mij overkomen,
in mij opgekomen
om niet meer weg te gaan.
Jij kwam in mijn gedachten,
God, de Onbedachte.
Wat maakt Je ongedaan?

Maar wie heeft wie gevonden?
Uitgedaagd, bedwongen?
Kon Jij, kon ik bestaan
voor wij ons tegenkwamen?
Wij zijn niet dan samen.
Maak mij niet ongedaan.

Zou ik Je niet beleven,
Jou mijn woorden geven,
bleef Jij nog onontwaakt
en ik kon mij slechts dromen.
Blijf mij overkomen,
Jij hebt mij `ik' gemaakt.

Jij bent mij overkomen,
in mij opgekomen
om niet meer weg te gaan.
Jij kwam in mijn gedachten,
God, de Onbedachte.
Maak ons niet ongedaan.

Jij die jij blijft

Jij die jij blijft:
kijk mij aan,
wend je niet af.
Ik nader tot jou,
jij nadert tot mij.

Jij die jij blijft:
spreek met mij
in mensentaal.
Ik luister naar jou,
jij luistert naar mij.

Leer mij zien hoe jij mij kent,
leer mij wie ik voor de wereld ben.
Zonder gezicht of naam
kan een mens niet bestaan:
laat mij er zijn, spreek mij aan.

Jij die jij blijft:
raak mij aan
met zachte hand.
Ik voel iets voor jou,
jij voelt iets voor mij.

Jij die jij blijft:
leef met mij,
eet met mij brood
Ik deel het met jou,
jij deelt het met mij.

Leer mij zien hoe jij mij kent,
leer mij wie ik voor de wereld ben.
Zonder gezicht of naam
kan een mens niet bestaan:
laat mij er zijn, spreek mij aan.

Mensen onderweg

Mensen zijn op weg,
eeuwenlang bewegen zij zich voort.
Mensen onderweg
zoeken zich een thuis, een leefbaar oord.

*Heel de aarde rond,
over land over zee
loopt goed zichtbaar een menselijk spoor.
Hier wat primitief,
daar modern eigentijds,
soms met omwegen, meestal rechtdoor.*

Mensen gaan op weg
uit wat onrechtvaardig is vandaan.
Mensen onderweg
blijven uitzien naar een nieuw bestaan,

*hopen op herstel
van de waarden van toen
uit een tijd die voorbij is gegaan.
Of zij breken af
wat van gisteren nog staat
omdat zij nieuwe wegen inslaan.*

Mensen onderweg:
jij en ik overal nergens thuis,
thuis op aarde.
Weet, de langste reis
is de reis onderweg naar jezelf: thuis...

Mensen, ga op weg.
Drijf mee met de stroom of ga alleen.
Mensen onderweg
kunnen niet over of om jou heen.

*Voel je niet verplicht
om de hoofdweg te gaan.
Er zijn zijwegen voor iedereen.
Waar de zin van alles
wat leeft, wordt verstaan,
komen al onze wegen bijeen.*

Mensen onderweg:
jij en ik overal nergens thuis...

Mensen zijn zo slecht nog niet

Mensen zijn zo slecht nog niet.
Mensen zijn zo slecht nog niet,
al hoor je ze vaak schelden
in harde, brute taal
en kwaad met kwaad vergelden,
hun wapens sterk als staal.
Mensen zijn zo slecht nog niet.

Mensen zijn nog niet zo kwaad
zijn tot heel veel moois in staat
al zie je ze tekeergaan
in blinde razernij
wanneer ze iemand neerslaan
die anders is dan zij.
Mensen zijn nog niet zo kwaad.

Mensen kunnen aardig zijn,
eerlijk en rechtvaardig zijn
al maken ze ook fouten
en doen zij elkaar zeer.
Hun hart is toch van goud en
hun handen zacht en teer.
Mensen kunnen aardig zijn.

Mensen, kijk hoe gaaf we zijn,
kleurrijk als de zonneschijn
met blozende gezichten –
wie is er nooit verliefd?
Dus gun elkaar het licht en
de ruimte asjeblijft.
Mensen, kijk hoe gaaf we zijn.

Niemand uitgezonderd

Te weten dat iedereen,
niemand uitgezonderd,
zijn eigen gedachten heeft,
hetzelfde weer anders beleeft
is wat mij vaak verwondert.

Te weten dat om mij heen
niemand uitgezonderd
de zon op zijn wegen vindt
en blootstaat aan regen en wind
is wat mij vaak verwondert.

En niemand
die niet als ik deelt in 't geheim
mens van God te mogen zijn.
En niemand
die ik in stilte niet begroet:
'Mens, het ga je goed.'

Te leven met iedereen
– niemand uitgezonderd –
verschillend van kleur en taal
als deel van hetzelfde verhaal
is wat mij vaak verwondert.

Te leven met om mij heen
niemand uitgezonderd,
met mensen als ik en jij
ver weg of als God zo nabij
is wat mij vaak verwondert.

En niemand
die niet als ik deelt in 't geheim
mens van God te mogen zijn.
En niemand
die ik in stilte niet begroet:
'Mens, het ga je goed.'

Niets verstoort

*tekst geïnspireerd op
'Another day in Paradise'
(Phil Collins)*

Ze zwerft rond door een donkere stad
ogen nat van het huilen,
klampt zich aan de voorbijgangers vast:
'Weet jij waar ik kan schuilen?'

Maar de mensen, ze kijken niet op
doen alsof ze niets horen,
lopen door, zijn op weg naar huis,
hebben hier niets verloren.

Niets verstoort
het leven in dit paradijs.
Niets verstoort:
we dromen rustig voort.

Ze zwerft rond met haar kleren gescheurd
en haar schoenen versleten,
zoekt haar bed in een kleine portiek,
tussen vuilnis haar eten.

Niets verstoort...

*Ze is meer dan een mens met een naam,
zoekend zonder te vinden.
Ze belichaamt ons zwerfend bestaan
want wij zwerven niet minder.*

Morgen gaat ze weer. Wie weet wanneer
komt ze thuis in haar leven
om zichzelf te zijn, hoeft ze niet meer
hart en ziel prijs te geven?

Niets verstoort...

Spiegel die hemel heet

Soms als troost voor verdriet
soms uit angst voor de dood
is eeuwenlang beloofd
dat het kwaad wordt bestraft
en het goede beloond,
voor wie daarin gelooft.

Stel je voor: niemand huilt,
iedereen lacht en geniet.
Wat is zo'n droom nu waard
als geen god je nog hoort
en geen mens je meer ziet,
de hele wereld je zitten laat?

Van tijd tot tijd
als ik geen antwoord weet
slaat de twijfel toe
en doe ik of ik elk probleem vergeet.
Ik kijk omhoog en ik zie
een spiegel die hemel heet.

'k Zie mezelf, ik zie jou,
alles wat ik zien wou.
'k Zie alles omgekeerd:
daar een koning die buigt
hier een kind dat regeert,
een leraar die niets leert.

Van tijd tot tijd...

Een illusie of niet:
mensen staren zich blind,
de hemel maakt ze rijk.
'k Breek die spiegel in twee
tot een venster waarmee
ik naar deze wereld kijk.

The day will come

The day will come, believe it,
that all high walls between
our human hearts are broken,
the day we share the promise:
the beauty of our peaceful dreams.

I know for certain
but when no-one can say:
I live for that day.

The day will come, believe it,
that we will understand
the silent words unspoken
the calling of a stranger:
'I'm down here, will you take my hand?'

I know for certain
but when no-one can say:
I live for that day.

The day will come, believe it,
but when no-one can say,
that we will be together
in harmony together.
I live my life to see that day.

I know for certain
but when no-one can say:
I live for that day.

Verboden toegang

Waar mensen zichzelf verheffen
bijna tot een god',
hun woorden laten gelden
als het zoveelste gebod;

waar mensen niet mogen denken
voor hen wordt gedacht,
wie luistert naar zijn geweten
moet tot zwijgen zijn gebracht:

kunnen daar nog bloemen bloeien
groen het blad, de kleuren vrij?
Of houden zij de knop gesloten,
gaat de tijd aan hen voorbij?

Kunnen mensen Jou nog noemen:
God van vrede, God dichtbij?
Of kregen zij te vaak geen antwoord:
God verleden, God voorbij?

Waar borden 'Verboden Toegang',
meters prikkeldraad
de aarde in stukken scheuren
alsof zij zich delen laat:

kunnen daar nog bloemen bloeien...

Waar vrijheid bestaat in dromen
beelden in het hoofd
van echt niet te onderscheiden
tot de dag ze dan weer dooft:

kunnen daar nog bloemen bloeien...

Vreugdebode

(naar Jesaja 52, 7-10)

Lente in je stem,
zomer in je woorden,
weet dat heel de wereld luistert
als jij spreekt.
Spreek van licht,
spreek van vuur,
spreek van hoop,
spreek van God.

God heeft geen andere taal
dan van mensen hun verhaal
en jij bent zijn vreugdebode.

Uitzichtloos bestaan,
doodlopende wegen,
mensen die vertwijfeld zoeken
naar houvast
in hun werk,
in bezit,
in een droom,
bij elkaar.

God heeft geen andere taal
dan van mensen hun verhaal
en jij bent zijn vreugdebode.

Vreugdebode, spreek!
Spreek ons over leven
dat de zomer in je woorden
ons verwarmt
en wij zien
waar wij gaan
en verstaan
wie wij zijn.

God heeft geen andere taal
dan van mensen hun verhaal
en jij bent zijn vreugdebode.

Wie speelt in de hoofdrol

Wie speelt in de hoofdrol,
beslist over goed en fout?
Die sterk is geboren
en niet om wat onrecht rouwt.

Zal dan toch waar zijn
dat het toeval bepaalt
wie mee mag spelen
in het mensenverhaal?
Regels zijn regels
en ze nemen de maat.
Val je daarbuiten?
Ach, je weet hoe het gaat...

't Is vol in de kantlijn
met mensen die onderweg
gevallen, gestrand zijn:
de armen, zij hadden pech.

Zal dan toch waar zijn...

Maar meedoen en zwijgen
is al wat ons overblijft.
Zou dit het verhaal zijn
dat God met de mensen schrijft?

Hoe kan dan waar zijn...

't Verhaal dat zal doorgaan,
de rollen die draaien om.
De armen staan vooraan
als wat wordt gehoopt uitkomt.

En dan zal waar zijn
dat de liefde uitstraalt
dat jij ook meedoet
in het mensenverhaal.
Niemand is minder,
niemand staat buitenspel.
Noem mij een dromer,
maar toch geloof ik het wel.

Written

(Lucas 4,1-13)

It's written down in words
for every man to read.

It's written in our lives
like flowers in the seed.

'Men shall not live
by bread alone.
So why try to change
these stones, these stones?'

It's written to be lived
in many different ways.
Some people dance and sing
and some kneel down to pray.

'Worship your God,
give all regards
by body, by soul,
by heart, your hearts.'

It's written, read the signs
so wonderful and clear.
When-ever you might think
they disappear, they're here.

'Why doubt your God?
He's all around
in moments of joy
and when you're down.'

'Why doubt your God?
He's all around
in moments of joy
and when you're down.'